

1. ספרי במדבר פרשת נשא פיסקא ל

וכפר עליו. מאשר חטא על הנפש, ר' אלעזר הקפר אומר וכי על איזו נפש חטא זה שצריך כפרה על שציער נפשו מן היין והלא דברים ק"ו ומה אם המצער נפשו מן היין צריך כפרה ק"ו למצער נפשו על כל דבר ר' ישמעאל אומר בנזיר טמא הכתוב מדבר שנאמר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש שנטמא למתים.

2. ספרי במדבר פיסקא כב

אמר שמעון הצדיק לא אכלתי אשם נזירות מעולם אלא אחד כשבא אחד מן הדרום יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו תלתלים נמתי לו מה ראית להשחית שער נאה ונס לי רועה הייתי בעידי /בעירי/ והלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבואה שלי פחוז לבי עלי בקש להעבירני מן העולם נמתי לו רשע הרי אתה מתגאה בשאינו שלך של עפר ושל רמה ושל תולעת הוא הריני מגלחך לשמים מיד [מכתי] את ראשי ונשקתיו על ראשו נמתי לו כמותך ירבו בישראל עושים רצון המקום ועליך נתקיים איש או אשה כי יפליא לנדור נזיר להזיר לה'

3. במדבר פרשת נשא פרק ו

(ה) פְּלִימֵי גִדְרֵי נְזִירֵי תֵּעַר לְאַיֶּבֶךְ עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר־נִזְיָר לֵה' קִדְּשׁ יְהוָה גִּדְלֵי פְרַע שְׁעָר רֹאשׁוֹ...

(יג) וְנָזַת תּוֹרַת הַנְּזִיר בְּיוֹם מְלֵאת יָמָיו נְזִירֵי יְבִיֵא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

4. ספרי במדבר פיסקא כה

מנין אתה אומר שאם אמר הריני נזיר סתם מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח יום שלשים יצא ת"ל עד מלאות הימים אשר יזיר לה' וכבר מלאו ימי נזירותו

5. ספרי זוטא ו', יג

ראוי לגלח תגלחת טהרה ביום אחד ושלשים ומניין שאם גלח ביום שלשים יצא ת"ל ביום מלאות ימי נזרו יביא אותו

6. בבלי נזיר כג ע"א

אישה הפרם וה' יסלח לה - באשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכתוב מדבר, שהיא צריכה כפרה וסליחה. וכשהיה מגיע ר"ע אצל פסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה - טעון כפרה וסליחה, המתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה!